

ΚΛΕΙΩ

ΕΚΔΙΟΤΑΙ ΛΙΣ ΤΟΥ

ΜΗΝΟΣ ΕΝ ΛΕΙΨΙΑ.

Τόμος Ε'.
ΑΡΙΘΜ. 21 (117).

Συνδρομή, ἀρχομένη ἀπὸ 1. Ἰανουαρίου καὶ 1. Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους, ἑξάμηνος μόνον,
καὶ προπληρωτῆα: Πανταχοῦ φράγκ. χρ. 12½ ἢ μάρκ. 10.

ΕΤΟΣ Ε'.

τῇ 1/13. Νοεμβρίου 1889.

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΩΖΙΕ.

Βαρῆως ἐπέβησε πρὸ μικροῦ ἡ γαλλικὴ φιλολογία· εἰς τῶν ἐξοχωτάτων αὐτῆς ἀντιπροσώπων, ὁ διάσημος δραματικὸς συγγραφεὺς Αἰμίλιος Ὠζιέ, κατῆλθεν εἰς τὸν τάφον.

Ὁ Αἰμίλιος Ὠζιέ ἐγεννήθη τῷ 1820 ἐν τῇ πόλει Βαλεντίας. Ἦτο ὀκταετής περίπου ὅτε οἱ γονεῖς του ἐγκατέστησαν ἐν Παρισίῳ, καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ Λύκειον τοῦ Ἑρρίκου Δ'. Ἐν αὐτῷ διήνυσε τὰς σπουδὰς αὐτοῦ ὁ μέλλων συγγραφεὺς τοσούτων ἀριστουργημάτων, ἀριστα μορφωθείς. Μετὰ τὴν ἀποφοίτησίν του, δεκαεναετής τὴν ἡλικίαν, εἰσήλθεν ὡς ὑπάλληλος εἰς δικηγορικὸν γραφεῖον διότι ἡ οἰκογένειά του προώριζεν αὐτὸν εἰς τὸ δικηγορικὸν στάδιον. Ἄλλ' ὁ νεαρὸς Ὠζιέ ἐλαχίστην ἔχων συμπάθειαν πρὸς τὴν Θέμιδα ἠγάπα παραφόρως τὰς Μούσας, τὰ δὲ ὄνειρά του ἦσαν ἐστραμμένα οὐχὶ πρὸς τὸ κακουργιοδικεῖον ἀλλὰ πρὸς τὸ θέατρον. Δι' ὃ μετὰ μικρὸν ἐάσας χαίρειν καὶ κώδικας καὶ δικόγραφα, προσῆλθεν εἰς τὸν διευθυντὴν τοῦ „Γαλλικοῦ θεάτρου“ φέρων ὑπὸ μάλης ἑμμετρον δίπρακτον κωμῶδιαν, ἀρχαίας ἑλληνικῆς ὑποθέσεως, τὸ *Κώνειον*. Ἡ κωμῶδια, ἦτο πλήρης χάριτος καὶ εὐφυΐας, εἰρωνικῆ ἅμα καὶ περιπαθῆς, ἀλλ' οὐδὲν ἦτον ἡ ἀναγνοῦσα αὐτὴν εἰδικὴ ἐπιτροπὴ τὴν ἀπέρριψε παμφηφεί. Ἄλλ' ὁ Ὠζιέ δὲν ἀπεθαρρύνθη, προσῆγαγε δὲ τὸ χειρόγραφόν του εἰς τὸ „Ὠδεῖον“ ἐνθα τὸ *Κώνειον* ἐγένετο δεκτόν. Ἀλλὰ καὶ τοῦ Ὠδείου

ὁ διευθυντὴς ἐλαχίστας ἐλπίδας ἐστήριζεν ἐπὶ τὸ ἔργον νεαροῦ καὶ ἀγνώστου συγγραφέως. Παρὰ πᾶσαν ὅμως προσδοκίαν, τὸ κοινὸν ἰδίᾳ δὲ οἱ παριστάμενοι λόγιοι, ἐχειροκρότησαν φρενητιωδῶς τὴν ἀβρὰν καὶ χαριεστάτην κωμῶδιαν. Ἡ ἐπιτυχία ὑπῆρξεν ἑκτακτος. Ὁ Ὠζιέ ἀγνώστος πρὸ τινων ὠρῶν κατέστη διὰ μιᾶς διάσημος.

Τότε πλέον, καὶ τῆς οἰκογενείας του συναινούσης, ἀφαισώθη ὀλοφύχως εἰς τὴν δραματικὴν τέχνην. Τὸ δεῦτερον αὐτοῦ ἔργον, κωμῶδια τρίπρακτος, συγχρόνου παρισινῆς ὑποθέσεως, ἀπέτυχεν ἐπὶ τῆς σκηνῆς· ἀλλ' ἐκ τῆς πτώσεως ἐκείνης ἀνηγέρθη μετὰ μικρὸν ὁ Ὠζιέ διὰ τῆς *Τυχοδιώκειδος* (*Aventurière*) ἐνὸς τῶν ἀρίστων αὐτοῦ ἔργων. Μετὰ ἐν ἔτος ἐπὶ τῆς πρώτης σκηνῆς τῆς Γαλλίας, τῆς *Γαλλικῆς κωμῶδιας*, παρεστάθη ἡ *Γαβριέλλα* ὠραῖον καὶ ἠθικὸν δράμα ἀνυψοῦν τὸν συζυγικὸν βίον, τὴν ἀγνότητα τῆς οἰκογενειακῆς ἐστίας, δι' ὃ ὑπὸ τῆς φιλοσόφου καὶ ἐκλύτου πῶς κοινωνίας τῶν χρόνων ἐκείνων ἐπεκλήθη σαρκαστικῶς: „ποιητῆς τῆς ὁμονοίας τῶν ἀνδρογύνων“.

Ἐκτοτε ἤρχισε σύντονος καὶ γόνιμος ἐργασία πλουτίσασα δι' ἀριστουργημάτων τὴν γαλλικὴν φιλολογίαν, καὶ τὴν φιλολογίαν ἅμα ὄλων τῶν ἐθνῶν, διότι τὰ ἔργα του παριστάνονται μεταπεφρασμένα καὶ θαυμάζονται πανταχοῦ.

Ὁ Αἰμίλιος Ὠζιέ, πλὴν τοῦ Μολιέρου, οὐ ἐθαύμαζε τὴν μεγα-

ΑΙΜΙΛΙΟΣ ΩΖΙΕ.